

Andrzej Jacek Tomaszewski, Grażyna Dmochowska

Suchodół, gm. Iłów, woj. płockie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 15, 128-129

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Łącznie przebadano obszar o powierzchni 750 m², odkrywając 28 grobów ciałopalnych. Wszystkie groby zalegały na najwyższej kulminacji terasy i to dość płytko od powierzchni gruntu. Kilka grobów uszkodziły niewielkie i bliżej nieokreślone wkopy, przypominające jamy grobów szkieletowych.

Wśród 28 grobów ciałopalnych wyróżniono: 3 groby kultury wschodniopomorskiej z obstawą kamienną w formie skrzyni, 2 groby popielnicowe /prawdopodobne/ z początków okresu rzymskiego oraz 23 groby jamowe, datowane głównie na późny okres lateński. Z ostatniej grupy najciekawszym był grób oznaczony nr 10, w którym znaleziono aż 34 różne elementy wyposażenia, w tym: 2 groty oszczepów, imacz z posrebrzonymi nitami, kawałki pochwy miecza z kuleczkami srebra na powierzchni, 2 sprzączki, igła, nożyce, pilnik, toczek, 2 nożyki, kowalskie kleszcze długości 46 cm, mały młoteczek, miniaturową łyżeczkę brązową /do kruszcu/, pensetę, zapinkę, brązowy kablak wiaderka z uchwytnymi, kawałki stopionych naczyń brązowych, stopione szkło barwy fioletowej oraz inne. W grobie tym pochowano osobę, która była wojownikiem, kowalem i przypuszczalnie złotnikiem. Grób 10 datowany jest na fazę B1a okresu rzymskiego. Odkryte dotąd groby wskazują na długi i chyba nieprzerwany okres użytkowania cmentarzyska, począwszy od V wieku p. n. e. aż po I wiek n. e.

Badania będą kontynuowane.

SUCHODÓŁ, gm. Iłów
woj. płockie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Andrzej Jacek Tomaszewski przy współudziale mgr Grażyny Dmochowskiej. Finansowało PMA. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultur pomorskiej, grobów kłoszowych i przeworskiej.

Badaniami objęto obszar 260 m². W części stanowiska, gdzie uprzednio ujawniono zgrupowanie obiektów kultury grobów kłoszowych, odkryto dwa groby popielnicowe tej kultury /64 i 65/. Przykryte misami popielnice zawierały przepalone kości oraz zabytki brązowe: grudki stopów oraz /grób 65/ kółeczko.

W części "przeworskiej" cmentarzyska skoncentrowano prace na południowo-zachodniej jego krawędzi. Przyniosły one odkrycie 3 późnolateńskich grobów jamowych /66, 71 i 72/, zawierających po jednym /groby 66 i 71/ lub dwa /grób 72/ kubki oraz /grób 66/ fragmenty brzośca chropowatego naczynia. Wypełniska jamy tych grobów przesycone były węglami drzewnymi, nie odnotowano w nich zaś śladów kości.

Wykop, założony w części strefy rozdzielającej partię "kłoszową" i "przeworską" cmentarzyska, okazał się jałowy.

W pobliżu grobów kultury przeworskiej odkryto szereg słabo czytelnych obiektów /67-70, 73-78/. Z dwoma z nich /67 i 78/ związane były fragmenty ceramiki fazy łódzkiej lub wczesnej kultury łużyckiej. Tak też zakwalifikować należałoby odkryte w ub. roku obiekty, niesłusznie zaliczone do kultury trzcinieckiej.

Badania będą kontynuowane.

ŚLADKÓW GÓRNY, gm. Zgierz
woj. łódzkie

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadziła dr Irena Jadczyk przy współpracy mgr Ewy Hanc-Maik /autorki sprawozdania/. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z przełomu środkowego i późnego okresu lateńskiego.

Osada położona jest na piaszczystym wzniesieniu na polu St. Jesionowskiego. Teren jest silnie zniszczony przez aktualnie użytkowaną żwirownię.

Przekopano 162,5 m² odkrywając kilkanaście obiektów o różnym przeznaczeniu. Odkryto 2 chaty mieszkalne, w tym jedną bardzo zniszczoną, dwa dużych rozmiarów paleniska /średnice powyżej 2 m/ zbudowane z glazów narzutowych. Odnaleziono poza tym zarys dwóch prostopadłych względem siebie ścian zagrody plecionkowej oraz liczne dołki o niewiadomym przeznaczeniu. W wypełniskach odkrytych obiektów natrafiono na liczne ułamki ceramiki, polepy i kości zwierzęcych. Pod jedną ze ścian chaty nr 1 znaleziono szkielet psa.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

WIELKI WELCZ, gm. Grudziądz
woj. toruńskie
Stanowisko 10

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Kirkowski. Finansował WKZ w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu rzymskiego, z okresu halsztackiego i ślady osadnictwa neolitycznego /kultury pucharów lejkowych/.